
DOK ZELENA KIŠA OKO NAŠE KUĆE PADA

Miloš Kordić

DOK ZELENA KIŠA OKO NAŠE KUĆE PADA

Oko naše kuće zelena kiša pada a na nas neće. Kuća je ispletena majčinim rukama i tako nas čuva dok se budimo, njezine male sitne gusjenice. Jutro je dobro ponijelo našim očima, našim majstorskim riječima, koje uz čaj i kruh odmotavamo, a ognjište steže, nit po nit, u grlu. Iznad uzglavlja jučer umrlog oca majka novu svijeću pali i njegov duh kroz jabuku pogačarku u nove predjele odlijeće, uvjeren da će mu tamo biti bolje, sunčanije. Ovdje smo gdje jesmo, gdje nam smrtovnice stižu, s bojom prigušenoga gvožđa na smežuranom papiru na kojem čitamo kako smo došli ovamo i kako smo se u svojim mislima okučili. Dok oko naše kuće i dalje pada zelena kiša, a majka se u san uplela.

SA ZEMLJOM RODNOM U IGRI

Ona se u sarf skupila, u prteni smotak, u dunju, svojim se vlastitim pismom obavlja, nemoćna da kašlje, da udahne, da izdahne. Uokolo šprazi, jastučići majčine dušice pod uzglavljem; huk čuka u cvjetnom noćnom prahu odlazak, naš ili njezim, navještava, a pas se pod oskorušom od kiše Mladog mjeseca stresa. Slovo vitičasto grije, tijelo joj gori, brašno joj se u svoje žito vraća, a ona bi da plodi, vođena rukom onoga koji je vješt u tom nježnom i sasvim odgovornom poslu. Reći joj, na primjer: dosta si dala, svuci košulju, odmori, izgubila bi i ono što je imala, što joj se kroz tolike vjekove nakupilo. Sa Zemljom rodnom u igri nikad nam kraja.

ZAGONETNA PTICA PRILIKOM GRADNJE PRUGE

Bio sam slijep, Filip Višnjić skoro, gradili smo prugu Majur — Čavić brdo od pjeska koga smo iz utroba svojih zaklanih majki vadili i vrbovog pruča u kojem smo do svoje bestjelesne visine izrasli. Ne znam kako ko, ali ja sam krečni kamen sa okolnih brda disao i po tome sam znao koliko sam blizu neke divlje zvijezde na nebu a koliko daleko od jezika kojim su me govorili, kojih sam ih govorio, umoran od gradnje, uz mlijeko od pepela, u podne. Stavljajući vitičastu zgradu iza broja pragova koji su se iza nas brzo sušili, predradnik je kazao kako je ugledao pticu čiji rod nije umio odgonetnuti. I to je trajalo. Dok nismo svi prestali radom i slušali pticu kako pjeva. Neki su je i vidjeli, kažu. Ne znam.

460 polja

TO SE VEĆ DOGODILO

Radimir Sovilj

PRECI CVILE U JANUARU

Biježim u kuću i pjevaču na prgu.
U jastuku je zajedno sa perjem zašivena kućna zmija (Hausschlange).
Zabiću kolac i u krug sfera dok
sve to, ne bude zaobilazna strategija. Vidiš li kako se

u mojoj kući nešto pritajilo, kako je
kukuljica na stolu, kolac u sobi, grimizni pijetao
na krovu. Zajedno smo jesenas
betonirali lavirint u kući. Misliću da je to odbrana
kuće dok preci cvile u januaru,
na pragu lavirinta.

Ja mislim o sandalama i sebe mučim kao
da nemam jednu nogu. Nešto se šulja na mjesecini
kao jaguar. U sobi gdje se rodio moj brat,
zamrzivač je bio u plamenu.

Kako je u ruži umnoženo samo ružino? Svaka latica
ima svoju grešku, i one se međusobno razlikuju
po brzini i vremenu sna dok ruža sanja san u vencu.

TO NEĆE BITI SAMO METODE

Ako pijavice budu na tvom torzu,
ne znam kako će srkati sliku krvi. U jezeru sam
izgubio prsten, zurio u jedrilicu, košulja
se sušila na grmu. Koncentracija je
bila u meni i zajedno samnom
odricala se Parsifala. Sjećam se na koji način
govori tvoja slezena — yin. U jezero sam ulazio
bez krila i prelazio preko njegovih
dubokih venaca. Udaram praporcima u talase.
Ti si se popeo na Krst ispod čempresa.
Ako fotografišem tvoje fragmente, to neće biti
samo metode, koje koristim i za erotska raspeća.
Sa vaservagom ću te dovesti kroz razno cvijeće.
Lestvice su prislonjene na pevnicu, činovi ripida su
ekran u DNK venčićima, tu počiva tvoja ideja,
dovešće te Palestrina. Ako riješiš problem,
napravićemo i pozornicu. Kreč se gasi za taj dan,
moraju zidari sve o sebi izmišljati, lagati i pretvarati se.
Istetoviraj na ruci ikonu. Stolpnici stoje
u bilo kojem našem slučaju, Svjesno, Podsvjesno i Nesvjesno.

TO SE VEĆ DOGODILO

I teško
govori o tome.
Motke ne savija.
Nije žedan.
I na Mladu Nedjelju
manipuliše sa jezikom.
Na barci
mnogo je prevezio privida.
Postojeće crve,
ubice, ubijene.

A više sile?
To se već dogodilo
u njegovoj kući.
Prokopao je zid
i iznio stvari.

JACINA DEKADENCIJE

I septembar je mjesec dekadencije
kada se sjetim
teorije proljeća
i kada snijeg u januaru
pada na crne
dijelove ljeta